

80 anys del primer aeroclub a Sabadell

Es va fundar al Cafè Euterpe de la Rambla de la República el 25 d'agost de 1931



Dos planejadors "Anfänger" al Camp de Vol de Ca n'Oriac la primavera-estiu de l'any 1933, l'un pertanyent a l'aeroclub sabadellenc i l'altre al Club "Falcions" del Vol a Vela de l'aeròdrom Canudas a El Prat. En primer terme, el biplà Hanriot HD14 d'en Bonamusa (Foto d'arxiu de Josep Llàcer Sallarès)

PERE RIBALTA

El passat 25 d'agost s'han complert 80 anys del primer aeroclub que es va fundar a Sabadell.

L'acte fundacional va esdevenir a la vesprada del dimarts dia 25 d'agost de l'any 1931, quan un grup d'entre vint i trenta afeccionats que volaven al Camp de Vol de Ca n'Oriac, que es localitzava llindant per la banda esquerra a l'inici de la carretera de Matadepera, es reuniren al "Saló de Te" del Restaurant-Cafè Euterpe de la Rambla de la República a fi d'instaurar un aeroclub a la Vila.

Club Aviació Sabadell

Aquells capdavanters de l'aeronàutica local, denominaren la nova entitat com "Club Aviació Sabadell", i a l'ensens decidiren el disseny de l'emblema.

Tot seguit nominaren els càrrecs dels membres de la primera junta, i a continuació varen aprovar els estatuts de la naixent entitat.

A l'endemà mateix, els seus responsables lliuraren la documentació pertinent al Govern Civil de Barcelona.

Les autoritats administratives foren diligents, i el dia 3 de setembre següent varen segellar la documentació que donava ales jurídiques al nou aeroclub.

En aquells primers dies la

junta directiva va llogar un reduït entresòl al número 6 de la mateixa Rambla, sobre el restaurant-café dit "Cal Jan", a on inicialment van establir la seva adreça, davant per davant del Restaurant Euterpe a on s'havia dut a terme l'acte de la fundació de l'aeroclub.

El primer planejador

En aquells primers dies del mes de setembre del 1931, com a primera peça del material de vol, el Club va adquirir

DS

«El primer planejador, un Anfänger, el van construir amb plànols alemanys»

un planejador "Anfänger" que era propietat del soci del Club en Lluís Cuatrecases, veí de la vila de Camprodon, que se l'havia construït amb plànols alemanys, i efectuava volades en aquells indrets. Així es va poder començar a volar d'una manera econòmicament assequible.

A la foto s'hi veuen dos planejadors "Anfänger", l'un, propietat de l'aeroclub sabadellenc, i l'altre, vingut del club "Falcions" des l'aeròdrom Canudas. En primer terme hi veiem un biplà Hanriot HD14 propietat d'en Joan Bonamusa i Montserrat, barceloní

resident a Castellar del Vallès que va iniciar els seus vols a Ca n'Oriac a principis de l'any 1930, a on hi va fer construir un hangar pel seu avió.

L'activitat aèria d'en Bonamusa va donar una bona empenta al moviment aeronàutic sabadellenc. Bonamusa havia obtingut el títol de pilot el setembre de l'any anterior a l'escola d'Aviació Barcelona, a l'aeròdrom Canudas.

L'entresòl al número 6 de la Rambla va resultar de cabuda insuficient donat l'increment del nombre de socis a l'aeroclub, i el desembre de l'any següent el Club en va estrenar un altre de molt més gran en un edifici que feia cantonada situat a la Via Massagué, amb entrada pel número 2 del carrer Escola Pia.

Un milió de Caixa Sabadell

En aquella ocasió el Club va canviar de nom i va passar a dir-se "Aero Club de Sabadell i del Vallès". Convertint-se en una entitat que abastava ambdues comarques vallesanes. D'aquesta forma, l'aeroclub va tenir accés a certes subvencions que oferia el Govern Civil a les quals no hi hagués tingut entrada si hagués estat una entitat merament local.

Una vegada l'Aero Club de Sabadell i del Vallès va reprendre la seva activitat des del nou estatge, i a partir dels primers dies de gener del 1933, va continuar empenyent el pro-

jecte del futur aeròdrom, a on l'Ajuntament hi va tenir un protagonisme imprescindible.

El fet que aquest oferís els terrenys al Ram de la Guerra a fi d'estalviar despeses de construcció i manteniment, idea proposada des l'aeroclub, la qual oferta va ser acceptada, i que la Caixa d'Estalvis de Sabadell decidís atorgar el crèdit d'un milió de pessetes a l'Ajuntament per l'adquisició dels terrenys i la seva explicació, el projecte es va materia-

DS

«Al poc temps va esdevenir comarcal, i no local, per gaudir de subvencions»

litzar i el dia 26 de juliol del 1934, acabades les obres de l'aeròdrom, la Generalitat de Catalunya va donar el permís per obrir-hi l'activitat aèria.

Que com tothom ja coneix, avui es troba convertit amb l'Aeroport de Sabadell.

Sempre Canudas

A l'agost del 1934, l'aeroclub va adquirir un avió Potez 36/14. Un aparell de dues places costat a acostat i ala alta, amb motor Renault de 95 CV. amb el qual l'entitat va entrar en una plena activitat. Va ser recollit a l'aeroport parisenc d'Orly pels pilots Josep Maria

Carreras i el sabadellenc Jaume Picañol.

El Camp de Vol de Ca n'Oriac, el qual va permetre l'activitat aèria que va dur a Sabadell a la creació d'un aeroclub. L'entitat havia estat oficiosament inaugurada el dissabte dia 4 d'abril del 1925 quan el pilot Josep Canudes s'hi va arribar volant des el seu aeròdrom situat a El Prat de Llobregat.

Junt amb Canudas va volar el sabadellenc Ferran Llàcer i Carreras el qual va ser el veritable pioner de l'aviació sabadellenca.

Des de l'octubre del 1919, per causa d'un aterratge d'emergència a la Creu Alta de Sabadell d'un biplà TH-III, va fer que Llàcer iniciés repetits encontres amb el pilot Canudas la qual amistat va estimular la decisió d'aquell famós aviador a ajudar-lo amb tot i per a tot a fi que s'aconegués obrir l'activitat aèria a Sabadell. El Camp de vol de Ca n'Oriac va ser-ho donat que es volia organitzar un festival aeri en el 1923.

Ferran Llàcer, junt amb els pilots Josep Canudes i Guillem Xuclà van examinar els terrenys dels voltants de Sabadell a fi de trobar el lloc idoni per a convertir-lo en aeròdrom i van escollir aquest ■

Pere Ribalta és aviador i estudiant de la història de l'aviació (<http://www.aeribalta.com>)